

קול יהו"ה על המים, פשאוחז בפאש נאמר בו קול יהו"ה חצב להבות אש, פשאוחז ברוח הוא רוח חזק מפרק הרים ומשבר סלעים, ועליו נאמר קול יהו"ה שובר ארזים.

ושרש נקדות הן פנגד אמ"ש, והם חש"ק, זהו שכתוב רק באבתיך חשק יהו"ה, והוא חל"ם שב"א קמ"ץ, קמ"ץ לימין, קול יהו"ה על המים, וכשרוח אוחז בו, שהוא חל"ם, נאמר בו ורוח אלהים מרחפת על פני המים. השב"א הוא באש, וכשאוחזת בו הרוח, הוא רוח חזק מפרק הרים ומשבר סלעים. מצד הגבורה שהוא קשה, פשאוחזת בו הרוח, שהוא חל"ם בין קמ"ץ שב"א, שהם מים ואש, שהם שתי זרועות שיש בהם יד ימין יד שמאל, שהם עשרים ושמונה פרקים, נאמר בהם קול יהו"ה בכח. פשהרוח הזו אוחזת בעמוד של האמצע, נאמר בו קול יהו"ה בחדר. פשאוחזת בשתי שוקים שהם צר"י, נאמר בהם קול יהו"ה יחולל אילות, שהם שני עפרי האילה, שנים אחים, איש באחיהו ידבקו.

וכאן סוד היבום, שאם יפל אחיו, הרי השני שיקים אותו, וסוד הדבר - נתנני שממה כל היום דר"ה, וזה הו"ד, שנאמר בו פי נגע בכף ירך יעקב, בכף שלו, השכינה היא דוה בגלות, משום שפרח ממנה הירך שהוא ו' מן ה', והיא נשארה ד' שלה (דלה). קול יהו"ה יחיל מדבר, זה חיר"ק וזה צדיק, פשהרוח אוחזת בו, הוא יחיל מדבר, שבעה קולות פנגד שבעה שמות אבגית"ץ וכו'.

הרוח עולה באויר שהוא כתר עליון, אויר קדמון, האש עולה

יהו"ה חצב להבות אש, פד אחיד ברוחא איהו (מ"א י"א) רוח חזק מפרק הרים ומשבר סלעים, ועליה אתמר קול יהו"ה שובר ארזים.

ותרת נקודין אינון לקבל אמ"ש, ואינון חש"ק, הדא הוא דכתיב (דברים י"ט) רק באבתיך חשק יהו"ה, ואינון חל"ם שב"א קמ"ץ, קמ"ץ לימינא קול יהו"ה על המים, וכד רוחא אחיד ביה דאיהו חל"ם, אתמר ביה (בראשית א ב) ורוח אלהים מרחפת על פני המים, שב"א איהו באש, וכד אחיד ביה רוח, איהו רוח חזק מפרק הרים ומשבר סלעים, מסטרא דגבורה דאיהו תקיף, פד אחיד ביה רוחא דאיהו חל"ם בין קמ"ץ שב"א דאינון מיא ואשא, דאינון תרין דרועין, דאית בהון יד ימין יד שמאל דאינון כ"ח פרקין, אתמר בהו קול יהו"ה בכח, פד האי רוחא אחיד בעמודא דאמצעיתא, אתמר ביה קול יהו"ה בחדר, פד אחיד בתרין שוקין דאינון צר"י, אתמר בהון קול יהו"ה יחולל אילות, דאינון תרי עוזלי דאילתא, תרין אחים איש באחיהו ידבקו.

והכא רזא דיבום, דאם יפול אחיו הא תננינא דיוקים ליה, ורזא דמלה (איכה א יג) נתנני שוממה כל היום דר"ה, ודא הו"ד, דאתמר ביה (בראשית לב לג) פי נגע בכף ירך יעקב, בכף דיליה, שכנינתא דוה איהי בגלותא, בגין דפרח מניה ירך דאיהו ו' מן ה', ואשתארת איהי ד' דילה (דלה), קול יהו"ה יחיל מדבר דא חיר"ק ודא צדיק, פד רוח אחיד ביה איהו יחיל מדבר, שבוע קלין לקבל שבוע שמיהן אבגית"ץ כו'.

רוח סליק באויר דאיהו פתר עלאה אויר קדמון, אש סליק לגבי ה' דאיהו אימא

אל ה' שהוא האם, ונעשית
אשה, המים עולה אל ה' ונעשה
מים, וזו חכמה, וכך יורדים אל
הנצח והוד יסוד, המלכות היא
הפלי של כלם, והיא הפלל של
הפלוהה מכלם, והיא הפלל של
כל האותיות שהם פלי לנקודות,
ועל שבעת הקולות הללו נאמר
וכל העם ראים את הקולות, ועל
שלשה גנוזים אמר קול דברים
אתם שומעים, בת קול שכלם
שכינה תחתונה.

בא וראה, שלש נקודות הן,
חיר"ק חל"ם שור"ק, חלם, קוצו
של י' למעלה הוא חלם, הקוץ
של האות י' למטה הוא חיר"ק,
בתוך האמצע הוא שור"ק,
כשהם שלש כאחד, הן סגולתא,
והם שלשלת, והם שור"ק והם
סגול"ל.

בחר על חכמה ובינה הוא
סגולת"א, חל"ם על צר"י, סגול"ל
הוא נקדה תחת צר"י, חסד
גבורה, תפארת למטה, נצח הוד,
היסוד באמצע הוא שור"ק, וכך
כשתפארת באמצע, הוא
שלשלת. השב"א הוא שתי
נקודות, כשמתגברים מים על אש
או אש על מים, או כשהם יסוד
על מלכות, כל ספירה זו על גבי
זו בכל מקום הוא שב"א, וסוד
הדבר - את המאור הגדל ואת
המאור הקטן, כשהם שוים הם
היו צר"י, את שני המארת
הגדלים, וכל הנקודות הן דבור,
והאותיות הבל הכלים, שתלויים
מה"ה, והן אותיות גדולות
ואותיות קטנות, (הנקודות מ' בת קול
ודאי, הקולות הם מן ו' והם אותיות ונקודות),
והטעמים כלולים בהן, (הנקודות
מתלבשות במים בימין, שנאמר הרוצה להחכים
ידרים), האותיות מן ה' ה', הנקודות
מן י', הטעמים מן ו', הנקודות
האותיות מתלבשות באש משמאל,

ואתעביד אשה, מים סליק לגבי י' ואתעביד
מים, ודא חכמה, והכי נחתין לגבי נצח והוד
יסוד, מלכות מאנא דכלהו, ואיהי עפר כלילא
מכלהו, ואיהי כללא דכל אתון דאינון מאנא
לנקודין, ועל אלין שבע קלין אתמר (שמות כ
יח) וכל העם ראים את הקולות, ועל תלת גניזין
אמר (דברים ד יב) קול דברים אתם שומעים, בת
קול דכלהו שכינתא תתאה.

תא תזי תלת נקודין אינון, חירק חלם שרק,
חלם, קוצא די' לעילא איהו חלם, קוצא
דאת י' לתתא איהי חירק, גו אמצעיתא איהו
שורק, פד אינון תלת כחדא, אינון סגולתא
ואינון שלשלת ואינון שר"ק ואינון סגול"ל.

בחר על חכמה ובינה איהו סגולת"א חל"ם
על צר"י, סגול"ל איהו נקודה תחות
צר"י, חסד גבורה, תפארת לתתא, נצח הוד,
יסוד באמצעיתא איהו שרק, והכי כד תפארת
באמצעיתא איהו שלשלת, שב"א איהו תרין
נקודין, פד אתגבר מיא על אשא או אשא על
מיא, או פד אינון יסוד על מלכות, כל ספירה
דא על גבי דא בכל אתר איהו שב"א, ורזא
דמלה, את המאור הגדול ואת המאור הקטן,
פד אינון שוין הוו צר"י, את שני המאורות
הגדולים, וכל נקודין אינון דבור ואתון הבל
הכלים, דתליין מן ה"ה, ואינון אתון רברבן,
ואתון זעירן, (נקודין מ' בת קול ודאי, קלין אינון מן ו'
ואינון אתון ונקודין), וטעמי כלילן בהו, (נ"א נקודין
מתלבשין במיא בימינא, דאתמר הרוצה להחכים
ידרים), אתון מן ה' ה', נקודין מן י', טעמי
מן ו', נקודין (דף קה ע"א) מתלבשין במיא
בימינא, דאתמר ביה הרוצה להחכים ידרים,
אתון מתלבשין באשא בשמאלא, ועלייהו
מתלבשות במים בימין, שנאמר בו הרוצה להחכים ידרים,